Познайомився з лісом, травою, грозою,
І на лапах моїх доцвітає весна.
Походив по снігах, понапивався водою,
Понаслухав рушниць — їм немає числа.

Вийшла з дому зоря й піднімає вітрило,
Степ з лиманом лягли — ждуть вітрило зорі...
З-поза хмари на вечір дощем засвітило —
То вже я народивя при дубовій корі...

Познайомились дні, день за днем за собою,
Невелике життя засміялось і — вже...
І тече далина, як ріка за сосною,
І в Сашковому зошиті il a neige...